Полилинейна и антисиметрична функция

1. Линейна функция и полилинейна функция

Дефиниция 3.1. Нека V е линейно пространство над поле F. Казваме, че изображението $f:V\longrightarrow F$ е линейна функция, ако при всеки избор на $\mathbf{x},\mathbf{y}\in V$ и $\alpha,\beta\in F$ е в сила равенството $f(\alpha\mathbf{x}+\beta\mathbf{y})=\alpha f(\mathbf{x})+\beta f(\mathbf{y})$.

Линейните функции имат следните свойства:

- а) Ако с $\mathbf{0}$ е отбелязан нулевия вектор от пространството V, тогава е изпълнено $f(\mathbf{0}) = 0$ (следва от $f(\mathbf{0}) = f(0.\mathbf{0}) = 0.f(\mathbf{0}) = 0$).
- б) Ако $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$ е базис на V, то

$$f(\alpha_1 \mathbf{e}_1 + \dots + \alpha_n \mathbf{e}_n) = \alpha_1 f(\mathbf{e}_1) + \dots + \alpha_n f(\mathbf{e}_n).$$

Дефиниция 3.2. Казваме, че функцията на k променливи

$$\varphi: \underbrace{V \times V \times \cdots \times V}_{k} \longrightarrow F$$

е полилинейна, ако тя е линейна по всеки един от аргументите си. C други думи: за всяко $i=1,\ldots,k$ е изпълнено

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\alpha\mathbf{a}_i'+\beta\mathbf{a}_i'',\ldots,\mathbf{a}_n)=\alpha\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_i',\ldots,\mathbf{a}_n)+\beta\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_i'',\ldots,\mathbf{a}_n).$$

Следствие 3.3. Нека φ е полилинейна функция на k аргумента, $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$ е базис на V, а $\mathbf{a}_i = \alpha_{i1}\mathbf{e}_1 + \dots + \alpha_{in}\mathbf{e}_n$ за $i = 1, \dots, k$. Тогава

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_k) = \sum_{j_1=1}^n \sum_{j_2=1}^n \cdots \sum_{j_k=1}^n \alpha_{1j_1} \alpha_{2j_2} \ldots \alpha_{kj_k} \varphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\ldots,\mathbf{e}_{j_k}).$$

Доказателство. Прилагаме линейността по всички аргументи:

$$\varphi(\mathbf{a}_{1}, \mathbf{a}_{2}, \dots, \mathbf{a}_{k}) = \varphi(\sum_{j_{1}=1}^{n} \alpha_{1j_{1}} \mathbf{e}_{j_{1}}, \sum_{j_{2}=1}^{n} \alpha_{2j_{2}} \mathbf{e}_{j_{2}}, \dots, \sum_{j_{k}=1}^{n} \alpha_{1j_{k}} \mathbf{e}_{j_{k}}) =$$

$$= \sum_{j_{1}=1}^{n} \alpha_{1j_{1}} \varphi(e_{j_{1}}, \sum_{j_{2}=1}^{n} \alpha_{1j_{2}} \mathbf{e}_{j_{2}}, \dots, \sum_{j_{k}=1}^{n} \alpha_{1j_{k}} \mathbf{e}_{j_{k}}) = \dots =$$

$$= \sum_{j_{1}=1}^{n} \sum_{j_{2}=1}^{n} \dots \sum_{j_{k}=1}^{n} \alpha_{1j_{1}} \alpha_{2j_{2}} \dots \alpha_{kj_{k}} \varphi(\mathbf{e}_{j_{1}}, \mathbf{e}_{j_{2}}, \dots, \mathbf{e}_{j_{k}}).$$

2. Антисиметрична функция

Дефиниция 3.4. Нека V е линейно пространство над поле F. Казваме, че функцията на k аргумента $\varphi: V \times V \times \cdots \times V \longrightarrow F$ е антисиметрична, ако за всяка двойка индекси i,j от $1,\ldots,k$ е изпълнено:

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_i,\ldots,\mathbf{a}_j,\ldots,\mathbf{a}_k) = -\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_j,\ldots,\mathbf{a}_i,\ldots,\mathbf{a}_k).$$

Ясно е, че една функция е антисиметрична, когато тя си сменя знака при смяна местата на два от аргументите.

Твърдение 3.5. Нека φ е антисиметрична функция. Ако два от аргументите на φ са равни, то φ се анулира.

Доказателство. Да разгледаме $\varphi(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_k)$, където $\mathbf{a}_i = \mathbf{a}_i = \mathbf{b}$. Тогава

$$\begin{split} & \varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{a}_k) = \varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_i,\ldots,\mathbf{a}_j,\ldots,\mathbf{a}_k) = \\ & = -\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_j,\ldots,\mathbf{a}_i,\ldots,\mathbf{a}_k) = -\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{a}_k). \end{split}$$

Тогава

$$2\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{b}_i,\ldots,\mathbf{b}_i,\ldots,\mathbf{a}_k)=0$$

и следователно

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{b},\ldots,\mathbf{a}_k)=0.$$

Твърдение 3.6. Нека φ е полинейна функция. Тогава, ако φ се анулира винаги, когато два от аргументите ѝ са равни, то φ е антисиметрична.

Доказателство.

$$0=\varphi(\mathbf{a}_1,\dots,\mathbf{a}_i+\mathbf{a}_j,\dots,\mathbf{a}_i+\mathbf{a}_j,\dots,\mathbf{a}_k)=\bigcap\limits_{i}^{\uparrow}\bigcap\limits_{j}^{\uparrow}$$

$$=\varphi(\mathbf{a}_1,\dots,\mathbf{a}_i,\dots,\mathbf{a}_j,\dots,\mathbf{a}_k)+\varphi(\mathbf{a}_1,\dots,\mathbf{a}_j,\dots,\mathbf{a}_j,\dots,\mathbf{a}_k)+\bigcap\limits_{i}^{\uparrow}\bigcap\limits_{j}^{\uparrow}\bigcap\limits_{j}^{\uparrow}$$

$$+\varphi(\mathbf{a}_1,\dots,\mathbf{a}_j,\dots,\mathbf{a}_i,\dots,\mathbf{a}_k)+\varphi(\mathbf{a}_1,\dots,\mathbf{a}_i,\dots,\mathbf{a}_i,\dots,\mathbf{a}_k)=\bigcap\limits_{i}^{\uparrow}\bigcap\limits_{j}^{\downarrow}\bigcap\limits_{j}^{\uparrow}\bigcap\limits_{j}^{\downarrow}\bigcap\limits_{$$

Следствие 3.7. Нека V е n-мерно линейно пространство c базис $\mathbf{e}_1, \ldots, \mathbf{e}_n$ и φ е полилинейна и антисиметрична функция на n аргумента. Ако $\mathbf{a}_i = \alpha_{i1}\mathbf{e}_1 + \cdots + \alpha_{in}\mathbf{e}_n$ за $i=1,\ldots,n$, тогава

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_n) = \sum_{j_1,\ldots,j_n \in S_n} \alpha_{1j_1}\alpha_{2j_2}\ldots\alpha_{nj_n}\varphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\ldots,\mathbf{e}_{j_n}).$$

където S_n е множеството на всички пермутации на числата $1, \ldots, n$.

Доказателство. Функцията φ е полилинейна и за нея прилагаме следствие 3.3 и получаваме

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_n) = \sum_{j_1=1}^n \sum_{j_2=1}^n \cdots \sum_{j_n=1}^n \alpha_{1j_1} \alpha_{2j_2} \ldots \alpha_{nj_n} \varphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\ldots,\mathbf{e}_{j_n}).$$

Ако за някое събираемо е изпълнено, че $j_s=j_t$, когато $s\neq t$, то тогава $\varphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\dots\mathbf{e}_{j_n})$ има два равни аргумента и приема стойност 0. Следователно ненулеви са само събираемите, за които j_1,j_2,\dots,j_n са различни числа, т.е. когато са пермутация на числата $1,\dots,n$. От това получаваме

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_n) = \sum_{j_1,\ldots,j_n \in S_n} \alpha_{1j_1}\alpha_{2j_2}\ldots\alpha_{nj_n}\varphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\ldots,\mathbf{e}_{j_n}). \qquad \Box$$

3. Инверсии в пермутация и антисиметрична функция

ДЕФИНИЦИЯ 3.8. Нека i_1, i_2, \ldots, i_k е пермутация на числата $1, 2, \ldots, k$. Казваме, че числата i_p и i_q от пермутацията са в инверсия когато $i_p - i_q$ и p-q са числа с различни знаци, т.е. когато по-голямо число стои по-напред в пермутацията от по-малко число. Броят на инверсиите в пермутацията i_1, i_2, \ldots, i_k ще бележим с $[i_1, i_2, \ldots, i_k]$.

Дефиниция 3.9. Пермутацията i_1, i_2, \ldots, i_k на числата $1, 2, \ldots, k$ се нарича четна, ако броят на инверсиите $[i_1, i_2, \ldots, i_k]$ е четно число. Ако броят на инверсиите е нечетно число, тогава пермутацията се нарича нечетна.

Пермутациите имат следните свойства:

Свойство 1: Пермутацията 1, 2, ..., n е четна.

Свойство 2: Ако разменим местата на два съседни елемента в една пермутация, то тя си сменя четността.

Свойство 3: Ако разменим местата на два произволни елемента в една пермутация, то тя си променя четността.

Свойство 4: Когато n>1 половината от всички пермутации са четни и половината са нечетни.

Теорема 3.10. Нека φ е антисиметрична функция на k аргумента и i_1, i_2, \ldots, i_k е пермутация на числата $1, 2, \ldots, k$. Тогава

$$\varphi(\mathbf{a}_{i_1}, \mathbf{a}_{i_2}, \dots, \mathbf{a}_{i_k}) = (-1)^{[i_1, i_2, \dots, i_k]} \cdot \varphi(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_k).$$

Доказателство. Ще докажем твърдението с индукция по k.

При k = 1 твърдението е тривиално.

Нека твърдението е в сила за произволна функция на k-1 аргумента и да разгледаме i_1, i_2, \ldots, i_k пермутация на числата $1, 2, \ldots, k$.

- Ако числото k е на последно място, т.е. $i_k=k$, тогава k не учавства в инверсия и пермутаците i_1,i_2,\ldots,i_{k-1} и i_1,i_2,\ldots,i_{k-1},k имат по равен брой инверсии. От индукционното предположение се получава:

$$\varphi(\mathbf{a}_{i_1}, \mathbf{a}_{i_2}, \dots, \mathbf{a}_{i_{k-1}}, \mathbf{a}_k) = (-1)^{[i_1, i_2, \dots, i_{k-1}]} \cdot \varphi(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_{k-1}, \mathbf{a}_k).$$

- Ако числото k не е на последно място, а е на j-то място, т.е. $i_j=k$ и j< k, тогава $\{i_1,\ldots,i_{j-1},i_{j+1},\ldots,i_k\}=\{1,\ldots,k-1\}$. В тази пермутация числото k е в инверсия с всички k-j елемента $\{i_{j+1},\ldots,i_k\}$, записани след него. Следователно е изпълнено

$$[i_1,\ldots,i_{j-1},k,i_{j+1},\ldots,i_k]=[i_1,\ldots,i_{j-1},i_{j+1},\ldots,i_k]+(k-j).$$

Тогава, за антисиметричната функция φ е изпълнено

$$\varphi(\mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_{j-1}}, \mathbf{a}_k, \mathbf{a}_{i_{j+1}}, \dots, \mathbf{a}_{i_k}) =$$

$$= (-1).\varphi(\mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_{j-1}}, \mathbf{a}_{i_{j+1}}, \mathbf{a}_k, \mathbf{a}_{i_{j+2}}, \dots, \mathbf{a}_{i_k}) = \dots =$$

$$= (-1)^{k-j} \varphi(\mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_{j-1}}, \mathbf{a}_{i_{j+1}}, \mathbf{a}_{i_{j+2}}, \dots, \mathbf{a}_{i_k}, \mathbf{a}_k).$$

От вече доказаното, за пермутация с последен елемент k получаваме

$$\begin{split} \varphi(\mathbf{a}_{i_1}, \dots, \mathbf{a}_{i_{j-1}}, \mathbf{a}_k, \mathbf{a}_{i_{j+1}}, \dots, \mathbf{a}_{i_k}) &= \\ &= (-1)^{k-j} \cdot (-1)^{[i_1, \dots, i_{j-1}, i_{j+1}, \dots, i_k]} \cdot \varphi(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_k) = \\ &= (-1)^{[i_1, \dots, i_k]} \cdot \varphi(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_k). \end{split}$$

Следствие 3.11. Нека V е n-мерно линейно пространство c базис $\mathbf{e}_1, \ldots, \mathbf{e}_n$ и φ е полилинейна и антисиметрична функция на n аргумента. Ако

$$\mathbf{a}_i = \alpha_{i1}\mathbf{e}_1 + \dots + \alpha_{in}\mathbf{e}_n \quad \text{sa } i = 1,\dots,n,$$

то тогава

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_n)=\varphi(\mathbf{e}_1,\mathbf{e}_2,\ldots,\mathbf{e}_n)\cdot\sum_{j_1,\ldots,j_n\in S_n}(-1)^{[j_1,\ldots,j_n]}\alpha_{1j_1}\alpha_{2j_2}\ldots\alpha_{nj_n},$$

където S_n е множеството на всички пермутации на числата $1,\ldots,n$.

Доказателство. Функцията φ е полилинейна и антисиметрична и за нея прилагаме следствие 3.7 и получаваме

$$\varphi(\mathbf{a}_1,\ldots,\mathbf{a}_n) = \sum_{j_1,\ldots,j_n \in S_n} \alpha_{1j_1}\alpha_{2j_2}\ldots\alpha_{nj_n}\varphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\ldots,\mathbf{e}_{j_n}).$$

За $arphi(\mathbf{e}_{j_1},\mathbf{e}_{j_2},\ldots,\mathbf{e}_{j_n})$ прилагаме теорема 3.10 и получаваме

$$\varphi(\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n) = \sum_{j_1, \dots, j_n \in S_n} \alpha_{1j_1} \alpha_{2j_2} \dots \alpha_{nj_n} \cdot (-1)^{[j_1, \dots, j_n]} \varphi(\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \dots, \mathbf{e}_n) =$$

$$= \varphi(\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \dots, \mathbf{e}_n) \cdot \sum_{j_1, \dots, j_n \in S_n} (-1)^{[j_1, \dots, j_n]} \alpha_{1j_1} \alpha_{2j_2} \dots \alpha_{nj_n}.$$